

[Ministeren for skatter og afgifter]

ændringsforslag vil i realiteten betyde en genindførelse af § 11. Uanset hvilken argumentation hr. Mølgaard måtte være i stand til at føre frem, er det i virkeligheden en genindførelse af § 11. En gennemførelse af ændringsforslaget vil tillige give et provenutab, der må anslås til ca. 240 mill. kr., og når henses til den historiske løsning i december og også til de provenumæssige hensyn, der må tages i denne sag, mener jeg, man med rimelighed kan sige, at dette ændringsforslag ikke er seriøst, og at det bør afvises.

Så forstår jeg meget vel, at venstre og konservative kan have en interesse i allerede på nuværende tidspunkt at få rejst en debat om de ændringer i formuebeskatningen, som er aftalt mellem forligspartierne, men jeg vil ikke bidrage til denne debat på nuværende tidspunkt. Jeg mener, den hører hjemme, når forslaget bliver fremsat til efteråret.

Glistrup (FP):

Ministeren gav på ny folketinget positivt urigtige talmæssige oplysninger, da han nu i dette indlæg påstod, at en vedtagelse af ændringsforslag nr. 1, som vi har stillet sammen med socialistisk folkeparti, og som alene gælder gifte pensionister, skulle medføre et provenutab på 155 mill. kr. Det er simpelt hen forkert, og jeg skal henvise ministeren – hvis der ikke er andre kilder, han vil tro – til det, som han selv har skrevet under på, svaret på udvalgets spørgsmål 28, dateret den 22. maj 1980, bilag 13. Deri står ganske klart og tydeligt – jeg citerer:

»Efter lovforslaget vil personfradraget for gifte og enlige pensionister i 1981 udgøre henholdsvis 16.000 og 29.500 kr. Såfremt disse personfradragbeløb forhøjes med 500 kr., vil der bliver tale om et provenutab på ca. 155 mill. kr.«

De 155 mill. kr. refererer altså både til gifte og ugifte pensionister, mens ændringsforslag nr. 1, som jeg omtalte, kun refererer til gifte pensionister. Derfor var de tal, jeg nævnte i første omgang, korrekte, og provenutabet er altså ikke større end det, som jeg anførte. Men bevares, der skal gives alt i alt op mod 14 mia kr. mere til pensionisterne i skattelettelse, hvis man fuldt ud følger fremskridtspartiets forslag, og man kan selvfølgelig have en politisk mening om, hvorvidt pensionisterne skal have de beløb. Det var

altså ministerens politiske mening, at de ikke skal have dem, og hans begrundelse var så ganske tydeligt, at de havde fået så meget andet, varnehjælp osv. Man havde forgyldt dem både i hoved og i den legemsdel, som vi ikke må omtale her fra talerstolen. Men det er nu engang ikke fremskridtspartiets opfattelse, efter at vi har set det, som er det væsentlige i regeringens pensionistpolitik, nemlig den formindskelse med 530 mill. kr., som følger af økonomiministerens forslag.

Hr. Erhard Jakobsen havde en anden begrundelse for, at han ville have skærpelsen af beskatningen af specielt de ugifte pensionister, idet han henviser til, at når man nu skal stramme økonomisk, og det skal man altså efter hr. Erhard Jakobsens mening – det er vi uenige om, men det var hans udgangspunkt – kan man ikke lade 410.000 mennesker slippe for at være med i denne stramning. Men det afgørende er jo ikke, hvor mange mennesker man får generet. Det afgørende er jo simpelt hen, hvor meget man efter hr. Erhard Jakobsens filosofi vil gavne statskassen med, og det er altså et beløb af størrelsesordenen 170 mill. kr. eller mindre end 1 promille af det offentliges indtægter og udgifter i året 1981, vi her taler om. Derfor er hr. Erhard Jakobsens argumentation ikke særlig overbevisende. Fra de 170 mill. kr. skal man så selvfølgelig trække det, der er forbundet med en meradministration, at alle disse mange mennesker nu skal køres ind gennem systemet, og man kan med rimelighed også godt fratrække hele den usikkerhed og utryghed, som påføres de pågældende, som ikke har været vant til at være inde i vort ikke alt for enkle skattesystem. Derfor er hr. Erhard Jakobsens argumentation, selv ud fra hans egne forkerte præmisser og forudsætninger, ikke holdbar på dette område.

Rahbæk Møller (SF):

Ministeren sagde, at udskrivningsloven skal ses i sammenhæng med de øvrige elementer i påskeægget, og at pensionisterne er tilgodeset på anden vis. Det må forstås således, at ministeren nu erkender, at der er tale om en større skattestigning for pensionisterne end for andre mennesker. Det er og bliver en ejendommelig politik specielt at pålægge pensionister skatteforhøjelser, også selv om de skulle få forbedringer på anden vis. I øv-